

قانون موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد

1404/2/28

شماره 15774/198

جناب آقای دکتر مسعود پزشکیان

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره 21263/61156 مورخ 1402/2/12 مطابق اصل یکصد و بیست و سوم (123) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد» مصوب 1404/1/20 مجلس شورای اسلامی به شرح پیوست ابلاغ می شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

1404/3/3

شماره 36799

وزارت امور اقتصادی و دارایی

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یک هزار و چهارصد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ 1404/2/3 به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره 15774/198 مورخ 1404/2/28 مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، جهت اجراء ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (27) موافقتنامه یادشده می باشد.

رئیس جمهور - مسعود پزشکیان

قانون موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد

ماده واحد - موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و بیست و هشت ماده به شرح پیوست، تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره 1- سود و کارمزد موضوع ماده (11) موافقتنامه، مجوز دریافت یا پرداخت غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی شود.

تبصره 2- در اجرای این قانون و اصلاحات بعدی آن، رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند به منظور اجتناب

از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات های بر درآمد

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری فنلاند با تمایل به اجتناب و حذف مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای مشمول این موافقتنامه بدون ایجاد فرصت هایی برای عدم اخذ یا کاهش مالیات از طریق فرار یا اجتناب مالیاتی (از جمله از طریق ترتیبات قراردادی با هدف بهره مندی از بخشودگی های پیش بینی شده در این موافقتنامه به منظور انتفاع غیرمستقیم مقیمان قلمروهای ثالث)،

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده 1- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولت های متعاقد یا هردو آنها باشند.

ماده 2- مالیات های موضوع موافقتنامه

1- این موافقتنامه در مورد مالیات های بر درآمد اعمال می شود که صرفنظر از نحوه اخذ آن ها، از سوی یک دولت متعاقد یا مراجع محلی آن وضع می گردد.

2- مالیات های بر درآمد عبارت است از تمامی مالیات های وضع شده بر کل درآمد، یا اجزای درآمد از جمله مالیات های بر عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

3- مالیات های موجود مشمول این موافقتنامه به ویژه عبارتند از:

الف: در جمهوری اسلامی ایران:

(1) مالیات بر درآمد املاک؛

(2) مالیات بر درآمد کشاورزی؛

(3) مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی؛

(4) مالیات بر درآمد حقوق؛

(5) مالیات بر درآمد اتفاقی؛ و

(6) مالیات بر درآمد مشاغل؛

(که از این پس «مالیات ایران» نامیده می شود).

ب: در جمهوری فنلاند:

(1) مالیات های بر درآمد دولت؛

(2) مالیات های بر درآمد شرکت؛

(3) مالیات جمعی؛

(4) مالیات کلیسا؛

(5) مالیات تکلیفی هزینه مالی؛ و

(6) مالیات تکلیفی درآمد غیرمقیمان.

(که از این پس «مالیات فنلاند» نامیده می شود).

4- این موافقتنامه شامل مالیات هایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیات های موجود بوده و پس از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقام های صلاحیت دار دولت های متعاقد، یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده 3- تعاریف کلی

1- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید:

الف: اصطلاح «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» حسب اقتضای سیاق عبارت به جمهوری اسلامی ایران و جمهوری فنلاند اطلاق می شود.

ب: اصطلاح «شخص» شامل شخص حقیقی، شرکت و هر مجموعه دیگری از اشخاص می شود.

پ: اصطلاح «شرکت» اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر نهادی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می شود.

ت: اصطلاح «مؤسسه» در مورد انجام هر گونه کسب و کار به کار می رود.

ث: اصطلاحات «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می گردد، اطلاق می شود.

ج: اصطلاح «تبعه» در ارتباط با یک دولت متعاقد اطلاق می شود به:

(1) هر شخص حقیقی که دارای تابعیت آن دولت متعاقد باشد؛ و

(2) هر شخص حقوقی، شراکت یا انجمنی که وضعیت مربوط خود را از قوانین جاری در آن دولت متعاقد کسب نماید.

چ: اصطلاح «حمل و نقل بین المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی یا وسیله نقلیه هوایی اطلاق می شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می شود، به استثنای مواردی که کشتی یا وسیله نقلیه هوایی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح: اصطلاح «مقام صلاحیت دار»:

(1) در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می شود، و

(2) در مورد جمهوری فنلاند به وزارت دارایی، نماینده مجاز آن یا مقامی که توسط وزارت دارایی به عنوان مقام صلاحیت دار منصوب می شود.

خ: اصطلاح «کسب و کار» شامل انجام خدمات حرفه ای و سایر فعالیت های دارای ماهیت مستقل می گردد.

2- در خصوص اعمال این موافقتنامه در هر زمانی توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت راجع به مالیات های مشمول این موافقتنامه در آن زمان است، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه ای دیگر باشد. معانی به کار رفته در قوانین مالیاتی قابل اعمال آن دولت بر معانی همان اصطلاح در سایر قوانین آن دولت ارجحیت دارد.

ماده 4- مقیم

1- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم يك دولت متعاقد» به هر شخصي اطلاق مي شود كه به موجب قوانين آن دولت، از حيث محل سكونت، اقامتگاه، محل مدیریت، محل تشكيل يا هر گونه معيار ديگر با ماهيت مشابه مشمول ماليات آن دولت باشد و همچنين اين اصطلاح شامل آن دولت و هر نهاد قانونی يا مرجع محلي آن خواهد بود. با وجود اين، اصطلاح مزبور شامل شخصي نخواهد بود كه صرفاً به لحاظ كسب درآمد از منابع واقع در آن دولت، در آن دولت مشمول ماليات مي شود.

2- چنانچه حسب مقررات بند (1)، شخص حقيقي مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: او صرفاً مقیم دولتي تلقي خواهد شد كه در آن محل سكونت دائمي در اختيار دارد. اگر او در هر دو دولت محل سكونت دائمي در اختيار داشته باشد، صرفاً مقیم دولتي تلقي خواهد شد كه در آن منافع شخصي و اقتصادي بشترى دارد (مرکز منافع حياتي).

ب: هرگاه نتوان دولتي را كه وي در آن مركز منافع حياتي دارد تعيين كرد، يا چنانچه او در هيچ يك از دو دولت، محل سكونت دائمي در اختيار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولتي تلقي خواهد شد كه معمولاً در آنجا به سر مي برد.

پ: هرگاه او به طور معمول در هر دو دولت به سر برد يا در هيچ يك به سر نبرد، صرفاً مقیم دولتي تلقي مي شود كه تابعيت آن را دارد.

ت: هرگاه نتوان وضعیت وی را بر اساس مفاد جزءهاي «الف» تا «پ» تعیین نمود، موضوع با توافق متقابل مقام های صلاحیتدار دولتهای متعاقد حل و فصل خواهد شد.

3- چنانچه به موجب مفاد بند (1)، شخصي غير از شخص حقيقي، مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، مقام های صلاحیت دار دولت های متعاقد تلاش خواهند نمود تا از طريق توافق متقابل دولت متعاقدی را كه چنين شخصي از لحاظ اهداف اين موافقتنامه مقیم آن قلمداد می شود با در نظر گرفتن محل مدیریت مؤثر وی، محلی كه در آن تشكيل يا به گونه ای ديگر تأسيس شده و هر گونه عوامل مرتبط ديگر تعيين نمايند. در نبود چنين توافقی، شخص مزبور از هرگونه بخشودگی يا معافيت مالياتی مقرر در اين موافقتنامه بهره مند نخواهد شد، مگر تا حدود و به گونه ای كه مقام های صلاحیت دار دولتهای متعاقد با يكدیگر توافق نمايند.

ماده 5 - مقرر دائم

1- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقرر دائم» به محل ثابت كسب و کاری اطلاق مي شود كه از طريق آن، كسب و كار مؤسسه كلاً يا جزئاً انجام می شود.

2- اصطلاح «مقرر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف: محل اداره،

ب: شعبه،

پ: دفتر،

ت: كارخانه،

ث: كارگاه، و

ج: معدن، چاه نفت يا گاز، معدن سنگ يا هر محل ديگر اكتشاف، استخراج و يا بهره برداري از منابع طبيعي.

3- اصطلاح «مقرر دائم» همچنين شامل موارد زیر می شود:

الف: كارگاه ساختماني، طرح (پروژه) ساخت، سوار كردن يا نصب يا فعاليتهاي نظارت مرتبط با آن، ولي فقط چنانچه اين كارگاه، طرح (پروژه) يا فعاليت ها بيش از مدت (9) ماه ادامه داشته باشد.

ب: ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره ای يا مدیریتي توسط مؤسسه يك دولت متعاقد از طريق كارمندان يا ساير كاركنانی كه مؤسسه برای چنين منظوری به كار گرفته است، اما فقط چنانچه فعاليت

های دارای این ماهیت در قلمرو دولت متعاهد دیگر برای یک دوره یا دوره هایی ادامه یابد که مجموع آنها بیش از (6) ماه در هر دوره دوازده ماهه باشد.

4- علي رغم مقررات قبلي اين ماده، اصطلاح «مقر دائم» به موارد زیر اطلاق نخواهد شد:

الف: استفاده از تأسیسات، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب: نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش.

پ: نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث: نگهداری محل ثابت شغلی صرفاً به منظور انجام سایر فعالیت هایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه آماده سازی یا کمکی باشد.

ج : نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیت های مذکور در جزءهای «الف» تا «ث»، به شرط آن که فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه آماده سازی یا کمکی باشد.

5 - علي رغم مقررات بندهای (1) و (2)، چنانچه شخصی - غیر از عامل دارای وضعیت مستقل، که مشمول بند (6) است - در يك دولت متعاهد از طرف مؤسسه اي فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد هر گونه فعالیت هایی که این شخص برای مؤسسه انجام می دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آن که فعالیت های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (4) باشد، که در این صورت آن فعالیت ها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

6 - یک مؤسسه صرفاً به سبب آن که در یک دولت متعاهد از طریق دلال، حق العملکار یا هر عامل مستقل دیگری به کسب و کار می پردازد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آن که اشخاص مزبور این کار را در جریان عادی کسب و کار خود انجام دهند.

7- صرف اینکه شرکت مقیم يك دولت متعاهد، شرکتی را که مقیم دولت متعاهد دیگر است یا در آن به کسب و کار می پردازد، واپایش (کنترل) می کند یا تحت واپایش (کنترل) آن قرار دارد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به گونه دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده 6 - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

1- درآمد حاصل توسط مقیم يك دولت متعاهد از اموال غیرمنقول (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگل داری) واقع در دولت متعاهد دیگر می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ساختمان ها، ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی، در مورد آنها اعمال می گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای متغیر یا ثابت در ازای کار یا حق انجام کار، ذخائر معدنی، سرچشمه ها، و سایر منابع طبیعی، همچنین شامل نفت و گاز خواهد بود. کشتی ها، قایق ها و وسائط نقلیه هوایی به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

3- مقررات بند (1) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

4- چنانچه مالکیت سهام یا سایر حقوق شراکتی در یک شرکت، به مالک این سهام یا حقوق شراکتی حق برخورداری از اموال غیرمنقول در تملک شرکت را بدهد، درآمد ناشی از استفاده مستقیم، اجاره یا استفاده

از این حق به هر شکل دیگر می تواند در دولت متعاهدی مشمول مالیات شود که اموال غیرمنقول در آن واقع است.

5 - مقررات بندهای (1) و (3) در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه نیز جاری خواهد بود.

ماده 7- درآمدهای تجاری

1- درآمد مؤسسه يك دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر کسب و کار خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه کسب و کار را به طریق مزبور انجام دهد، درآمدهای مؤسسه می تواند در دولت دیگر مشمول مالیات شود اما صرفاً بخشی از آنها که قابل انتساب به آن مقر دائم باشد.

2- با رعایت مقررات بند (3)، چنانچه مؤسسه يك دولت متعاهد کسب و کاری را از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر انجام دهد، آن مقر دایم در هر يك از دولتهای متعاهد، دارای درآمدی تلقی می شود که اگر به صورت مؤسسه ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه ای که مقر دایم آن است و در همان شرایط یا شرایط مشابه، به همان فعالیت ها یا فعالیت های مشابه اشتغال داشت، می توانست تحصیل کند.

3- در تعیین درآمدهای مقر دائم هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرائی و هزینه های عمومی اداری تا حدودی که این هزینه ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد، اعم از آن که در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد یا در جای دیگر.

4- صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

5 - چنانچه درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکمی جداگانه دارد، مفاد این ماده خدشه ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده 8 - کشتیرانی و حمل و نقل هوایی

1- درآمد مؤسسه يك دولت متعاهد بابت عملیات کشتی ها یا وسائط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

2- از لحاظ این ماده، اصطلاحات «درآمد حاصل از عملیات کشتی ها یا وسائط نقلیه هوایی» شامل درآمد حاصل از:

الف: اجاره کشتی ها یا وسائط نقلیه هوایی به صورت دريست، و

ب: استفاده، نگهداری یا اجاره بارگنج ها (شامل یدک کش ها و تجهیزات جانبی مورد استفاده برای حمل و نقل اینگونه بارگنج ها)،

خواهد بود، مشروط بر آنکه اینگونه فعالیت ها در عملیات کشتی ها یا وسائط نقلیه هوایی در حمل و نقل بین المللی به طور اتفاقی صورت گیرند.

3- مقررات بندهای (1) و (2) نسبت به درآمد حاصل از عضویت در یک اتحادیه، کسب و کار مشترک یا نمایندگی فعال بین المللی نیز نافذ خواهد بود، لیکن فقط به آن قسمت از منافع حاصله که قابل انتساب به شریک به نسبت قدرالسهم آن در فعالیت های مشترک باشد.

ماده 9- مؤسسات وابسته

1- چنانچه:

الف: مؤسسه يك دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، واپایش (کنترل) یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب: همان شخص به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، واپایش (کنترل) یا سرمایه مؤسسه يك دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند؛

و در هر یک از دو صورت، شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می شود، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

2- چنانچه يك دولت متعاهد درآمدهایي که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند، و درآمد مزبور درآمدي باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می شد، در این صورت آن دولت دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد، چنانچه آن دولت دیگر تعدیل را موجه تشخیص دهد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقام های صلاحیت دار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده 10- سود سهام

1- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم يك دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- با وجود این، سود سهام مزبور می تواند در دولت متعاهدي که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالك منافع سود سهام مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از مبالغ زیر تجاوز نخواهد کرد:

الف: (5) درصد مبلغ ناخالص سود سهام، چنانچه مالك منافع، شرکتي (به جز مشارکت) باشد که به طور مستقیم حداقل (10) درصد حق رأی شرکت پرداخت کننده سود سهام را مدیریت (کنترل) کند.

ب: (10) درصد مبلغ ناخالص سود سهام در تمامی موارد دیگر.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتي که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می شود نخواهد داشت.

3- اصطلاح «سود سهام» به گونه مورد استفاده در این ماده، اطلاق می شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام معادن، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتي که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می گردد.

4- هرگاه مالك منافع سود سهام، مقیم يك دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلي بپردازد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم باشد، مقررات بندهای (1) و (2) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات ماده (7) مجري خواهد بود.

5 - چنانچه شرکت مقیم يك دولت متعاهد، منافع یا درآمدي از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد - به جز تا مقداری که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا تا مقداری که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد - ، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شود.

ماده 11- سود و کارمزد

1- سود و کارمزد حاصل در يك دولت متعاهد و پرداخت شده به مقیم دولت متعاهد دیگر می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- با وجود این، سود و کارمزد مزبور می تواند در دولت متعاهدي که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالك منافع سود و کارمزد مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از (5) درصد مبلغ ناخالص سود و کارمزد تجاوز نخواهد کرد.

3- علی رغم مقررات بند (2)، سود و کارمزد حاصل در يك دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر که مالك منافع آن است، صرفاً در آن دولت دیگر مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آنکه چنین سود و کارمزدی:

الف: در ارتباط با فروش اعتباری هر گونه کالا یا تجهیزات پرداخت شود؛

ب: به حکومت دولت متعاهد دیگر، از جمله هر مرجع محلی آن، بانک مرکزی یا هر مؤسسه مالی پرداخت شود که اساساً در مالکیت آن حکومت بوده یا توسط آن حکومت مدیریت (کنترل) شود؛

پ: به مقیم دولت دیگر در ارتباط با هرگونه وام یا اعتبار تضمین شده از سوی حکومت دولت دیگر، از جمله هر مرجع محلی آن، بانک مرکزی یا هر مؤسسه مالی پرداخت شود که اساساً در مالکیت آن حکومت بوده یا توسط آن حکومت مدیریت (کنترل) شود.

4- اصطلاح «سود و کارمزد» به گونه ای که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آن که دارای وثیقه رهنی و متضمن حق مشارکت در منافع بدهکار باشد یا نباشد، و به ویژه درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق پیمه و جوايز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می گردد. جریمه های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده سود و کارمزد محسوب نخواهد شد.

5 - هرگاه مالك منافع سود و کارمزد، مقیم يك دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که سود و کارمزد در آنجا حاصل شده از طریق مقرر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد و مطالبات دینی که سود و کارمزد از بابت آن پرداخت می شود به طور مؤثر مربوط به این مقرر دائم باشد، مقررات بندهای (1) و (2) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت مقررات ماده (7) مجری خواهد بود.

6 - سود و کارمزد در صورتی حاصل شده در يك دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. با وجود این، چنانچه شخص پرداخت کننده سود و کارمزد، خواه مقیم يك دولت متعاهد باشد یا نباشد، در يك دولت متعاهد مقرر دائمی دارد که در رابطه با آن، دینی که بابت آن سود و کارمزد پرداخت شده، ایجاد شده است و سود و کارمزد مذکور بر عهده چنین مقرر دائمی باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که سود و کارمزد مذکور، در دولت محل وقوع مقرر دائم حاصل شده است.

7- چنانچه به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالك منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ سود و کارمزد که با توجه به مطالبات دینی که بابت آن پرداخت می شود از مبلغی که در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالك منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر يك از دولتهای متعاهد با در نظر گرفتن سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده 12- حق الامتیازها

1- حق الامتیازهایی که در يك دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، فقط در آن دولت دیگر مشمول مالیات خواهد بود مشروط بر آنکه آن مقیم مالك منافع حق الامتیاز باشد.

2- با وجود این، حق الامتیازهای مزبور می تواند در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالك منافع حق الامتیاز مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه بیش از (5) درصد مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

3- اصطلاح «حق الامتیاز» به گونه مورد استفاده در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق نسخه برداری از آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلم های سینمایی، هرگونه حق اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، ترکیب ساخت (فرمول) یا فرآیند سری، یا در ازای استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی یا در ازای اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می شود.

4- هرگاه مالك منافع حق الامتیاز، مقیم يك دولت متعاهد بوده، در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می شود از طریق مقرر دائم واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد، و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می شود به طور مؤثر با این مقرر دائم ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (1) و (2) اعمال نخواهد شد. در این صورت مقررات ماده (7) مجری خواهد بود.

5 - حق الامتیاز در يك دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده، مقیم آن دولت باشد. با وجود این، چنانچه شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم يك دولت متعاهد باشد یا نباشد، در يك دولت متعاهد دارای مقرر دائمی باشد که مسئولیت پرداخت حق الامتیاز در ارتباط با آن ایجاد شده و پرداخت چنین حق الامتیازی بر عهده مقرر دائم مزبور باشد، حق الامتیاز در دولتی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقرر دائم در آن واقع است.

6 - چنانچه به سبب وجود رابطه ای خاص میان پرداخت کننده و مالك منافع یا بین هر دوي آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازي که با در نظر گرفتن استفاده، حق یا اطلاعاتي که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می شود، از مبلغی که در صورت نبود چنین رابطه ای بین پرداخت کننده و مالك منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجري خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختي طبق قوانین هر يك از دولت های متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده 13- عواید سرمایه ای

1- عواید حاصل توسط مقیم يك دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (6) و واقع در دولت متعاقد دیگر، می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از اموال کسب و کار مقرر دائم مؤسسه يك دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقرر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه)، می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

3- عواید حاصل توسط مؤسسه يك دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتی ها یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی یا اموال منقول مرتبط با عملیات این کشتی ها یا وسایط نقلیه هوایی، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

4- عواید حاصل توسط مقیم يك دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام یا منافع قابل قیاس، که بیش از پنجاه درصد (50%) ارزش آنها به طور مستقیم یا غیرمستقیم از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاقد دیگر تشکیل شده است، می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

5 - عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (1)، (2)، (3) و (4) این ماده فقط در دولت متعاهدي که انتقال دهنده مقیم آن است مشمول مالیات خواهد بود.

ماده 14- درآمد حاصل از استخدام

1- با رعایت مقررات مواد (15)، (17) و (18)، حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابهی که مقیم يك دولت متعاقد بابت استخدام دریافت می دارد فقط در همان دولت مشمول مالیات می باشد مگر آن که اشتغال در دولت متعاقد دیگر صورت گیرد. چنانچه اشتغال بدین گونه باشد، حق الزحمه حاصل از آن می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- علي رغم مقررات بند (1)، حق الزحمه مقیم يك دولت متعاقد بابت اشتغال در دولت متعاقد دیگر فقط در دولت نخست مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آن که:

الف: جمع مدتی که دریافت کننده در يك یا چند دوره در دولت دیگر به سر برده است از (183) روز، در هر دوره دوازده ماهه ای که در سال مالیاتی مربوط شروع یا خاتمه می یابد تجاوز نکند، و

ب: حق الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت دیگر نیست پرداخت شود، و

پ: پرداخت حق الزحمه بر عهده مقرر دائمی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد، و

ت: استخدام به صورت واسطه گری در جذب نیروی کار نباشد.

3- علي رغم مقررات پیش گفته در این ماده، حق الزحمه حاصل بابت اشتغال در کشتی یا وسایط نقلیه هوایی مورد استفاده توسط مؤسسه يك دولت متعاقد در حمل و نقل بین المللی می تواند در آن دولت مشمول مالیات شود.

ماده 15- حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم يك دولت متعاقد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره یا هر ارگان مشابه دیگر شرکت مقیم دولت متعاقد دیگر تحصیل می نماید، می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

ماده 16- هنرمندان و ورزشکاران

1- علی رغم مقررات ماده (14)، درآمدی که مقیم يك دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تأثیر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهاي شخصي خود در دولت متعاقد دیگر تحصیل می نماید، می تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود.

2- چنانچه درآمد بابت فعالیتهاي شخصي هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگیرد و عاید شخصی دیگر شود، صرفنظر از مقررات ماده (14) آن درآمد می تواند در دولت متعاقدی مشمول مالیات شود که فعالیتهاي هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می گیرد.

3- مقررات بندهای (1) و (2) نسبت به درآمد حاصل از فعالیت های انجام شده توسط هنرمندان یا ورزشکاران در یک دولت متعاقد اعمال نخواهد شد، مشروط بر آنکه دیدار از آن دولت بطور کامل یا عمدتاً از وجوه دولت متعاقد دیگر یا مراجع محلی آن، تأمین شده باشد. در این صورت، آن درآمد مطابق مقررات ماده (7) یا ماده (14)، حسب مورد، مشمول مالیات خواهد بود.

ماده 17- حقوق بازنشستگی، مستمری سالانه و پرداخت های مشابه

1- با رعایت مفاد بند (2) ماده (18)، حقوق بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه پرداختی به مقیم يك دولت متعاقد به ازای خدمات گذشته فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

2- علی رغم مقررات بند (1)، و با رعایت مقررات بند (2) ماده (18)، حقوق بازنشستگی و سایر مزایای پرداختی، اعم از دوره ای یا ما به ازای یکجا، اعطا شده طبق قانون تأمین اجتماعی یک دولت متعاقد یا بر اساس هر طرح عمومی سازماندهی شده توسط یک دولت متعاقد با اهداف رفاهی اجتماعی، یا هر مستمری سالانه حاصل در یک دولت متعاقد می تواند در آن دولت مشمول مالیات گردد.

3- اصطلاح «مستمری سالانه» به نحوی که در این ماده به کار رفته به مبلغ معین قابل پرداخت اطلاق می شود که به صورت دوره ای به یک فرد در زمان های معین در طول مدت عمر وی یا در طی دوره زمانی مشخص یا قابل تعیین به موجب تعهد پرداخت به ازای حقوق کامل یا کافی به صورت وجه نقد یا معادل پولی (به استثنای خدمات ارائه شده) پرداخت می شود.

ماده 18- خدمات دولتی

1- الف: حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه پرداختی توسط يك دولت متعاقد یا نهاد قانونی یا مرجع محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا نهاد یا مرجع فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

ب: با وجود این، حقوق، دستمزد و سایر حق الزحمه های مشابه مزبور چنانچه خدمات در آن دولت دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، فقط در دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات خواهد بود، مشروط بر آن که آن شخص مقیم:

(1) تبعه آن دولت باشد؛ یا

(2) صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

2- الف: صرفنظر از مقررات بند (1)، حقوق بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه پرداختی توسط يك دولت متعاقد یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آن دولت یا نهاد قانونی یا مرجع محلی آن به فردی بابت خدماتی که برای آن دولت یا نهاد یا مرجع انجام داده است، فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

ب: با وجود این، چنانچه شخص حقیقی مقیم یا تبعه آن دولت باشد، اینگونه حقوق بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه فقط در دولت متعاقد دیگر مشمول مالیات خواهد بود.

3- در مورد حقوق، دستمزد، مقرري هاي بازنشستگی و سایر حق الزحمه های مشابه بابت خدمات ارائه شده در خصوص کسب و کاری که يك دولت متعاقد یا نهاد قانونی یا مرجع محلی آن انجام می دهد مقررات مواد (14)، (15)، (16) و (17) مجري خواهد بود.

ماده 19- محصلین

وجوهی که محصل یا کارآموزی که بلافاصله قبل از حضور در يك دولت متعاهد مقیم دولت متعاهد دیگر بوده یا باشد و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت نخست به سر می برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می دارد، در دولت نخست مشمول مالیات نخواهد بود، مشروط بر آن که پرداخت های مزبور از منابع خارج از آن دولت حاصل شود.

ماده 20- سایر درآمدها

1- اقلام درآمد مقیم يك دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هرکجا که حاصل شود، صرفاً در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

2- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به گونه ای که در بند (2) ماده (6) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد، مقیم يك دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن پرداخت شده است با این مقر دائم به گونه ای مؤثر مرتبط باشد، مقررات بند (1) مجری نخواهد بود. در این صورت مقررات ماده (7) اعمال خواهد شد.

ماده 21- برخورداری از مزایا

علی رغم سایر مقررات این موافقتنامه، با درنظر گرفتن تمامی حقایق و شرایط مرتبط، هرگاه به طور منطقی بتوان نتیجه گرفت که یکی از اهداف اصلی هرگونه ترتیبات یا معاملات که به طور مستقیم یا غیرمستقیم منبج به بهره مندی از مزایای موافقتنامه شده، کسب مزیت مزبور بوده است، مزیت مزبور در مورد اقلام درآمد اعطا نخواهد شد؛ مگر اینکه اثبات گردد اعطای آن مزیت در این گونه شرایط مطابق با هدف و منظور مقررات مربوط در این موافقتنامه بوده است.

ماده 22- حذف مالیات مضاعف

1- با رعایت مفاد قانون فنلاند راجع به حذف مالیات مضاعف بین المللی (که در اینجا بر اصل کلی تأثیری نخواهد گذاشت)، مالیات مضاعف در جمهوری فنلاند به شرح زیر حذف خواهد شد:

الف: چنانچه مقیم جمهوری فنلاند درآمدی حاصل کند که مطابق با مقررات این موافقتنامه ممکن است در جمهوری اسلامی ایران مشمول مالیات شود، جمهوری فنلاند طبق مقررات جزء (ب)، اجازه خواهد داد بر اساس موافقتنامه و با ملحوظ داشتن میزان مالیات محاسبه شده در فنلاند نسبت به آن درآمد، مبلغی برابر با مالیات پرداختی در ایران مطابق قانون ایران از مالیات فنلاند آن شخص کسر شود.

ب: سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم جمهوری اسلامی ایران به شرکت مقیم جمهوری فنلاند که به طور مستقیم حداقل ده درصد (10%) حق رأی را در شرکت پرداخت کننده سود سهام دارا می باشد، از مالیات فنلاند معاف خواهد بود.

پ: چنانچه طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم جمهوری فنلاند از مالیات در جمهوری فنلاند معاف باشد، با وجود این، جمهوری فنلاند می تواند در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد آن شخص، درآمد معاف را به حساب آورد.

2- در جمهوری اسلامی ایران مالیات مضاعف به صورت زیر حذف خواهد شد:

چنانچه مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدي حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه می تواند در جمهوری فنلاند مشمول مالیات شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در جمهوری فنلاند از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود.

با وجود این، این گونه کسور نباید از میزان مالیاتی که پیش از کسر، به آن درآمد قابل انتساب می بود، بیشتر باشد.

ماده 23- عدم تبعیض

1- اتباع يك دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مرتبط با آن که متفاوت یا سنگین تر از مالیات و الزامات مربوط به آن است که اتباع آن دولت دیگر تحت همان شرایط، به ویژه به لحاظ اقامت، مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی رغم مقررات ماده (1)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم يك یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

2- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه يك دولت متعاهد در دولت متعاهد ديگر اخذ مي شود نبايد در آن دولت ديگر از ماليات مؤسسات آن دولت ديگر که همان فعاليت ها را انجام مي دهند نامساعدتر باشد. اين مقررات به گونه اي تعبير نخواهد شد که يك دولت متعاهد را ملزم نمايد که هر نوع مزايای شخصي، بخشودگي و تخفيف مالیاتی را که به علت احوال شخصيه یا مسئوليت هاي خانوادگي به اشخاص مقيم خود اعطاء مي نمايد به اشخاص مقيم دولت متعاهد ديگر نیز اعطاء کند.

3- به جز در مواردی که مقررات بند (1) ماده (9) ، بند (7) ماده (11) یا بند (6) ماده (12) اعمال مي شود، سود و کارمزد، حق الامتياز و ساير هزینه هاي پرداختي توسط مؤسسه يك دولت متعاهد به مقيم دولت متعاهد ديگر به منظور تعيين ميزان درآمد مشمول ماليات آن مؤسسه، تحت همان شرايطي قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقيم دولت نخست پرداخت شده بود.

4- مؤسسات يك دولت متعاهد که سرمايه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقيم یا غيرمستقيم در مالکيت یا تحت مدیریت (کنترل) يك یا چند مقيم دولت متعاهد ديگر مي باشد، در دولت نخست مشمول هيچ گونه ماليات یا الزامات مرتبط با آن، که متفاوت یا سنگين تر از ماليات و الزامات مربوط به آن است که ساير مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

5 - مقررات اين ماده، علی رغم مقررات ماده (2) در مورد ماليات هايی از هر نوع و توصيف اعمال خواهد شد.

ماده 24- آيين توافق دوجانبه

1- چنانچه شخصی بر اين نظر باشد که اقدامات يك یا هر دو دولت متعاهد منتج به مالیاتی برای وی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات اين موافقتنامه نمی باشد، او می تواند صرفنظر از طرق احقاق حق پيش بيني شده در قوانين داخلی دولتهای مزبور اعتراض خود را به مقام صلاحيندار هر يك از دولتهای متعاهد تسليم نمايد. اعتراض بايد ظرف سه سال از تاريخ نخستين اطلاع از اقدامي که به اعمال ماليات مغاير با مقررات اين موافقتنامه منتهي شده تسليم شود.

2- اگر مقام صلاحيت دار اعتراض را موجه بيايد ولي خود نتواند به راه حل رضایت بخشی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق اين موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشيد که از طريق توافق متقابل با مقام صلاحيت دار دولت متعاهد ديگر موضوع را فيصله دهد.

3- مقام های صلاحيت دار دولت های متعاهد تلاش خواهند کرد که هرگونه مشکلات یا شبهات ناشي از تفسير یا اجراي اين موافقتنامه را با توافق دوجانبه فيصله دهند. آنها همچنين می توانند به منظور حذف ماليات مضاعف در مواردی که در اين موافقتنامه پيش بيني نشده است با يکديگر مشورت کنند.

4- مقام های صلاحيت دار دولتهای متعاهد می توانند به منظور حصول توافق در مضمون بندهای پيشين، مستقيماً و از جمله از طريق کمیسیون مشترک متشکل از خود مقام های صلاحيت دار یا نمايندگان آنها، با يکديگر ارتباط حاصل کنند.

ماده 25- تبادل اطلاعات

1- مقام های صلاحيتدار دولتهای متعاهد اطلاعاتی را که پيش بيني می شود برای اجراي مقررات اين موافقتنامه یا برای اعمال یا اجرای قوانين داخلی راجع به ماليات های از هر نوع و وصف که از سوی دولتهای متعاهد یا مراجع محلی آنها وضع شده اند، تا حدودی که ماليات به موجب آن قوانين مغاير با اين موافقتنامه نباشد مبادله خواهند کرد. مفاد مواد (1) و (2) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود.

2- هر نوع اطلاعاتی که به وسيله يك دولت متعاهد به موجب بند (1) دريافت مي شود، با آن به همان شیوه اطلاعات بدست آمده به موجب قوانين داخلی آن دولت به عنوان اطلاعات سری رفتار مي شود و فقط برای اشخاص یا مراجعی (از جمله دادگاه ها و مراجع اداری) فاش می شود که در مورد ماليات هاي اشاره شده در بند (1) به امر تشخيص یا وصول، اجرا یا پيگرد یا تصميم گيری راجع به پژوهش خواهي ها یا نظارت بر موارد فوق اشتغال دارند. چنین اشخاص یا مراجعی اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدي مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند اين اطلاعات را در جريان دادرسي هاي علني دادگاه ها یا طی تصميمات قضايي فاش سازند. علی رغم موارد پيش گفته، اطلاعات دريافتی توسط يك دولت متعاهد در صورتی می تواند برای ساير اهداف استفاده شود که چنین اطلاعاتی مطابق قوانين هر دو دولت برای ساير مقاصد استفاده گردد و مقام صلاحيت دار دولت ارائه دهنده مجوز چنین استفاده ای را بدهد.

3- مقررات بندهای (1) و (2) در هيچ مورد به گونه ای تعبير نخواهد شد که يك دولت متعاهد را وادار سازد:

الف: اقدامات اداری مغایر با قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید.

ب: اطلاعاتی را ارائه نماید که طبق قوانین یا در جریان عادی اداری خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ: اطلاعاتی را ارائه نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه ای یا فرآیند تجاری شود یا اطلاعاتی که افشای آن با خط مشی عمومی (نظم عمومی) مغایر باشد.

4- چنانچه یک دولت متعاقد اطلاعاتی را طبق مفاد این ماده درخواست کند، دولت متعاقد دیگر از اقدامات جمع آوری اطلاعات خود برای کسب اطلاعات درخواستی استفاده می کند، اگرچه آن دولت دیگر از حیث اهداف مالیاتی خود نیازی به این اطلاعات نداشته باشد. الزام مذکور در جمله قبلی تابع محدودیتهای بند (3) است، اما محدودیتهای مزبور به هیچ وجه به مثابه مجوزی برای یک دولت متعاقد برای امتناع از تأمین اطلاعات صرفاً به دلیل نبود منفعت داخلی نسبت به این گونه اطلاعات تعبیر نخواهد شد.

5 - مقررات بند (3) به هیچ وجه به مثابه مجوزی برای یک دولت متعاقد در امتناع از تأمین اطلاعات صرفاً به دلیل حفظ اطلاعات نزد یک بانک، سایر مؤسسات مالی، نماینده یا شخص دارای جایگاه نمایندگی یا موقعیت امین یا به دلیل ارتباط اطلاعات مزبور با حقوق مالکانه نسبت به یک شخص تعبیر نخواهد شد.

6 - مقررات بند (5) این ماده به محض حصول توافق دوجانبه مقام های صلاحیت دار دو دولت متعاقد در خصوص نحوه تبادل چنین اطلاعاتی اعمال خواهد شد.

ماده 26- اعضای هیأت های نمایندگی و مأموریت های سیاسی و مناصب سیاسی (کنسولی)

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالیاتی اعضای هیأت های نمایندگی و مأموریت های سیاسی یا مناصب نمایندگی سیاسی (کنسولی) که به موجب قواعد عمومی حقوق بین الملل یا مقررات موافقتنامه های خاص از آن برخوردار می باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده 27- لازم الاجرا شدن

1- دولت های متعاقد از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک)، یکدیگر را از تکمیل مراحل ضروری به موجب قانون داخلی خود برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه مطلع خواهند ساخت.

2- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین یادداشت لازم الاجرا و مقررات آن به شرح زیر نافذ خواهد بود:

الف: در جمهوری فنلاند:

(1) در مورد مالیات های کسر شده در منبع، نسبت به درآمد حاصل از تاریخ اول ژانویه برابر با یازدهم دی ماه هجری شمسی یا پس از آن، در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن این موافقتنامه لازم الاجرا می شود؛

(2) در مورد سایر مالیات های بر درآمد، نسبت به مالیات های متعلقه در هر سال مالیاتی که در تاریخ اول ژانویه برابر با یازدهم دی ماه هجری شمسی یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سال لازم الاجرا شدن این موافقتنامه آغاز می شود.

ب: در جمهوری اسلامی ایران:

(1) در مورد مالیات های کسر شده در منبع، نسبت به درآمد پرداختی یا اعتبار منظور شده، از تاریخ اول فروردین ماه هجری شمسی، برابر با 21 مارس یا پس از آن، در سال تقویمی ایرانی متعاقب تاریخ/ روزی که در آن این موافقتنامه در جمهوری فنلاند نافذ خواهد شد؛

(2) در مورد سایر مالیات های بر درآمد، نسبت به مالیات های وضع شده برای هر دوره مشمول مالیات، از روز اول فروردین ماه هجری شمسی، برابر با 21 مارس یا پس از آن، در سال تقویمی ایرانی متعاقب تاریخ/ روزی که در آن این موافقتنامه در جمهوری فنلاند نافذ خواهد شد.

ماده 28- فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاقد فسخ نشده لازم الاجرا خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاقد می تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه اطلاعیه فسخ، حداقل شش ماه قبل

از پایان هر سال تقویمی پس از دوره (5) ساله از تاریخی که در آن این موافقتنامه لازم الاجرا می گردد، فسخ نماید. در این صورت، این موافقتنامه در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف: در جمهوری فنلاند:

(1) در مورد مالیات های کسر شده در منبع، نسبت به درآمد حاصل از تاریخ اول ژانویه، برابر با یازدهم دی ماه هجری شمسی یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سالی که در آن اطلاعیه ارائه می شود؛

(2) در مورد سایر مالیات های بر درآمد نسبت به مالیات های متعلقه برای هر سال مالیاتی که در تاریخ اول ژانویه، برابر با یازدهم دی ماه هجری شمسی یا پس از آن در سال تقویمی متعاقب سال ارائه اطلاعیه مزبور آغاز می شود.

ب: در جمهوری اسلامی ایران:

(1) در مورد مالیاتهای کسر شده در منبع، نسبت به درآمد پرداختی یا اعتبار منظور شده در تاریخ اول فروردین ماه هجری شمسی برابر با 21 مارس یا پس از آن، در سال تقویمی ایرانی متعاقب سالی که در آن این اطلاعیه ارائه می شود؛

(2) در مورد سایر مالیات های بر درآمد، نسبت به مالیات های وضع شده برای هر دوره مشمول مالیات، که در اول فروردین ماه هجری شمسی، برابر با 21 مارس یا پس از آن، در سال تقویمی ایرانی متعاقب سال ارائه این اطلاعیه آغاز می شود.

در تأیید مراتب بالا امضاکنندگان زیر، که به طور مقتضی مجاز می باشند این موافقتنامه را امضا نمودند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ 18 بهمن 1400 هجری شمسی برابر با 7 فوریه 2022 میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، فنلاندی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف دولت

جمهوری فنلاند

از طرف

جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و هشت ماده که گزارش آن توسط کمیسیون اقتصادی به صحن مجلس تقدیم شده بود، پس از تصویب در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یک هزار و چهارصد و چهار مجلس شورای اسلامی، در تاریخ 1404/2/3 به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف